

Predmet: Slobodan Medić i drugi – Škorpioni

Broj predmeta: K.br. 6-05

Glavni pretres: 23.01.2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Odbrana Branislava Medića

Optuženi A.Medić je bio vozač u jedinici. Pored toga i automehaničar, koji je bio zadužen za popravke motornih vozila. Inače, njegove sestra je udata za komandanta jedinice.

Optuženi priznaje da je vozio zarobljenike od komande do mesta gde je izvršeno streljanje. Takođe priznaje da je sa puškom u ruci bio prisutan za vreme streljanja ali tvrdi da nije pucao iz straha.

Prema njegovim rečima njega su na putu, dok je išao u nabavku u Trnovo, zaustavila dva vojna picgauera sa nekim potpukovnikom Vojske Republike Srpske, koji ga je pitao gde je stacionirana jedinica koja je došla iz Vukovara. On ih je odveo do vikend naselja gde je bila komanda Škorpiona. Tu mu potpukovnik saopštava da treba da pretovari zarobljenike iz oba picgauera u kamion jedinice Škorpioni. Nakon pretovara zarobljenika, potpukovnik odlazi u prostorije komande Škorpiona, gde su se nalazili Petrašević, Davidović, Momić i A.Medić. Ta četvorica su ušla u kamion, sa fotografom Stojkovićem, a optuženi B.Medić je vozio kamion od komande do mesta, prema liniji fronta, dokle je bilo bezbedno voziti a gde je izvršeno streljanje. Tu su zarobljenici po naredbi izašli iz kamiona i legli, vezanih ruku, pored puta. Optuženi se kamionom vratio u Trnovo da donese punu bateriju za kameru jer se postojeća u međuvremenu bila ispraznila. Sam čin sterljanja optuženi B. Medić opisuje u skladu sa filmom o streljanju i odbranom optuženih A. Medića i Pere Petrašavića, kao i iskazom svedoka Slobodana Stojkovića, s tim što tvrdi da on nije pucao iako je držao pušku u ruci za vreme streljanja. Karakteristično je da optuženi B. Medić tvrdi da od dolaska pomenutog potpukovnika sa *picgauerima* u komandu pa do streljanja, nije bilo komandanta Škorpiona Slobodana Medića.

Na konstataciju predsednice Veća da nije logično da im potpukovnik Vojske Republike Srpske, koji im je nepoznat i nije im nadređeni starešina, daje zadatak da ubiju šest ljudi, optuženi odgovara: "Gledajte, ja želim da vam objasnim ali ima stvari kojih ne mogu da se setim, eto da me ubijete, ne mogu, a što se tiče oficira, tog momenta tu nije bio naš komandnt Slobodan Medić, oni su došli, potpukovnik ili pukovnik, to je veliki čin za nas sve, poštivali smo njihove naredbe, pošto smo bili pod njihovom komandom, išli smo kod njih da ratujemo za njih, za njihove potrebe i po tome smo svi smatrali da treba da poštujemo njihove naredbe".

Predsednica Veća je upoznala prisustne sa sadržajem podneska FHP u kojem predlaže saslušanje oštećenih Hane Fejzić, majke streljanog Safeta, Safete Muhić, sestre streljanog Safeta, Semira Ibrahimović, sina streljanog Smajla, Osmana Salkića, rođaka streljanog Sidika Salkića, Nure Alispahić, majke streljanog Azmira i Hane Salkić, majke streljanaog Saiba.

Ovim podneskom su ispravljene greške u imenima žrtava i oštećenih, navedenih u optužnici, a broj identifikovanih je od troje, prema optužnici, povećan na pet žrtava.

U organizaciji FHP-a suđenje prate članovi porodica žrtava iz Srebrenice, Udruženje žena iz Srebrenice, sa sedištem u Tuzli: Nura Begović, Rejha Avdić, Naza Hasanović, Ešefa Alić, Alić Refija, Ibrahimović Muzafer i Ćatić Hajra.